

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2020. JANUÁR

LÁSZLÓ NOÉMI

Szivárvány

Nevetnek benne, gurul a nap,
virulnak virágok,
fák, madarak.

Táncolnak benne, szírom röpül,
széles a jókedv,
az arcra kívül.

Mesélnek benne, száll az idő,
szuszog a rengeteg,
szunnyad a kő.

Dalolnak benne, forog a föld,
színes muzsika
mindent betölt.

Tavaszi – első évtized
Árkosi István rajza

Nyári – második évtized
Deák Ferenc rajza

Ősz – harmadik évtized
Bak Sára rajza

Tél – negyedik évtized

40 éves a

Szivárvány

A Napsugár kistestvére
1980 januárjában született.
Születésnapján 40 gyertya ég,
értékét, fényét, színeit író, költő,
grafikus munkatársai, sok ezer
óvónő, tanító, szülő és 15 ezer
gyermekolvasó szeretete táplálja.

Megmarad

Régóta van Szivárvány,
Színes képek, szép látvány.
Sok vicces történet, versek, népmesék,
Elvarázsolják a gyermekek szívét.
Matricák, bélyegek, kézműves játékok,
Gyertek, olvassatok ti is, jó barátok!
Ha tetszik mindenkinek,
Jó sokáig fennmarad!
Ha a sok gyerek felnő,
Az emléke mindig megmarad.

Vígh Lénárd,
Szatmárnémeti

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Jégcsapok a hóésésben

Hegyes jégcsapokon
hintázik a holdfény,
alattuk eltűnik
a fekete ösvény.

Hosszú eresz alatt
állnak katonásan,
dehogy unatkoznak
e díszes társaságban.

Mint a denevérek,
olyanformán lógnak,
integetnek büszkén
a szállingózó hónak.

KISS LEHEL

Ma havazott

Ma hideg van rendesen.
Ma havazott úgy-ahogy.
Ma kisszobámat rendezem,
csak arra gondolva, hogy
ma nem áll össze a hó.
Ma hóember nem lesz, az biztos,
se sízés, se hógolyó.
Meglátjuk, a holnap mit hoz...

BERTÓTI JOHANNA

Titkos újévi fogadalmak

(Otthon)

Kérni fogok szépen
napi egy mesét.
Mindenképpen!

(Az iskolában)

Figyelek, fülelek,
ha kérdeznek,
felelek.

(Falun)

Nem mászok fára,
csak ha anyu tudja,
és apu látja.

Kívánjuk, hogy
a most kezdődő
2020-as esztendőben legfőbb
dolgatok a játék legyen,
kedvenc csemegétek pedig a mese,
a vers, amit a Szivárvány
küld nektek!

(Még mindig falun)

Dalolok estelente
a virágoknak:
„tente-tente”.

(Bábszínházban)

Az izgalmas kalandon
a képeket, hangokat
magamba szippantom.

(Mindenhhol)

Ha nincs egyéb dolog,
mindig és mindenhol
játszani fogok.

BIRTA-SZÉKELY NOÉMI

Véletlen

Anya, figyelj!
Én tényleg nem akartam inni a fürdővízből,
és az öcsém fejét sem akartam megütni,
késő este kiabálni és ordítani sem akartam,
a játékokat szétdobálni a lakásban,
a számítógép billentyűit kiszedni,
a mobiltelefont nyomkodni,
összefirkálni a falat,
megenni a csokikrémet,
kitépni a könyvből a lapokat.
Én ezeket tényleg nem akartam.
Véletlen volt, anya.
Nem hiszed?

CSEH KATALIN

Ki a hibás?

Ő a hibás, nem én voltam,
nem én kezdtem, nem én mondtam.

Ő a hibás, nem én tettem,
kérlek, ne szidjál most engem!

Ő a ludas, ő a hibás,
ártatlanságom nem vitás.

Ő a hibás, ő a vétkes,
ne miattam légy most mérges!

Angyaltiszta, feddhetetlen
volnék, hogyha hinnél nekem.

LÁSZLÓ NOÉMI

Bűnbak

Hiába haragszol, hiába,
a törést a csésze csinálta.
Nem kell a bűnbakot keresni,
ő akart leesni!

Szaladjunk messzire, szaladjunk,
nehogy a haragba ragadjunk!
Nem kell a nehéz szív, nehéz fő,
békülj meg, nem késő!

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Máshol voltam

Nem voltam itt,
akkor pont máshol akadt dolgom,
nem tudom, mi bújt meg épp a polcon.
Egy könyv mögül ugrott elő,
oda bújt vissza.

Vagy ott lakik egy könyvben,
most már tiszta!

A nagy csörömpölésre léptem a szobába,
Pont mikor már leesett a váza.

A szobámban sajnos minden törékeny,
valaki mindig jár ott, ha én nem.

DÖME ZSÚZSA

A család foglya

Nincsen nyugodt napom, éjem,
figyelik a lélegzésem,
még az álmom is vigyázzák.

Én vagyok a család foglya.
Egyik kezem anya fogja,
apáéban másik kezem...

Mindenhova elkísérnek.
Tán elveszek, attól félnek?
Nem engednek el egyedül

sehova se. Nem is tudom,
fölfedezni így hogy fogom
körülöttem a világot...

SZŐCS MARGIT

Párnahajder

Boldizsárnak volt egy kedvenc kispárnája. Bárhová ment, mindig magával vitte, mert azt állította, hogy csak azon tud aludni. A párnahuzat mintázata is nagyon tetszett neki: focilabdák sorakoztak rajta a szivárvány minden színében. Ám az, hogy e párna nem egy közönséges párna, titok volt, csak Boldi tudta. Én is azzal a feltétellel mesélek nektek róla, ha megígéritek, hogy nem mondjátok el senkinek. A titok maradjon titok. S az, aki nem tud titkot tartani, ne is olvassa tovább e mesét. Áll az alku?

Ha igen, akkor folytatom. Szóval, e párna különlegessége abban állt, hogy volt egy lakója: Párnahajder. A tollak sűrűjében húzta meg magát, és ki-kikémlelt a gomblyukakon. Ha Boldi egyedül volt a szobában, gyorsan előbújt, és ne tudjátok meg, mit művelt. Azzal kezdte, hogy lerúgott a párnahuzatról egy focilabdát, mely levert mindent, ami útjába akadt. Akkora patáliát csapott, hogy Anya magából kikelve rohant be a szobába.

– Mit művelsz, fiam? Ez nem futballpálya. Hagyd abba azonnal! – mondta felháborodva.

Boldi ártatlan képpel állt a szoba közepén:

– Nem én voltam – védekezett lesütött szemmel.

– Hát akkor ki?

De Boldi csak hallgatott.

Párnahajder persze úgy eltűnt, mintha ott sem lett volna.

Aztán amikor Anya visszament a konyhába, újból előtermett, és teletöltötte Boldi fejét mindenféle válogatott zagyvasággal. Ilyeneket mondott például, hogy: „Macskabodorította kelekótyacimpa, plafonon csörgő babapiskóta, csurranva kerepelő ciberesaláta, krúúú, dááá, dééé, búúú, bááá”... S nem hagyta abba addig, míg Boldi is nem hablatyolt utána.

– Miket hordasz össze-vissza? – vezítette el Anya a türelmét, amikor fia a konyhába kiviharozva elárasztotta a halandzsafolyammal. – Teljesen visszafejlődtél.

– Nem én mondtam – hangzott a válasz.

– Hanem ki? Ki van itt még rajtad kívül? – kérdezte Anya elképedve.

Boldi szótlán ballagott vissza a szobájába. Párnahajder már várt rá, kezében a papírvágó ollót csattogtatta.

– Valami vágnivalóra lenne szükségem – mondta.

Boldi adott neki egy papírlapot, de eltolta magától.

– Nem szeretek papírt vágni, mert unalmas. A harisnyád lenne jó. Kivágnánk belőle a macskómintát, és felragasztanánk az íróasztalra. Szerintem nagyon jól mutatna – állt elő az ötlettel, és már hozzá is látott a kivitelezéshez.

Anya majd elájult, amikor meglátta az öszszeszabdalt harisnyanadrágot.

– Hogy jutott eszedbe ilyet tenni?

– Nem én vágtam ki – tiltakozott Boldi.
– Hallatlan! Tudod, hogy a hibánkat nem beismerni gyávaság?

– Nem vagyok gyáva, nem vagyok gyáva... – pityeregte el magát Boldi.

– Remélem ez volt az utolsó – mondta Anya megbocsátva, és ölébe vette szepegő kisfiát.

Csakhogy Párnahajder nem fért a bőrében, sem a párnájában. Teljesen elszemtelenedett. Odáig merészkedett, hogy Boldi háta mögé bújva kijött a gyerekszobából, és vacsora közben jól meglökte Boldi kezét, amitől a csésze kakaó a kisfiú ruhájára és az asztalra ömlött. Persze Anya mindebből semmit nem látott, csak a következményt.

– Ez már több a soknál! – ugrott Anya a törülörongy után. – Minden félórában csinálsz valami butaságot. Nem bírom tovább... – keseredett el.

Boldi leszegett fejjel, konokul hallgatott.

Aztán amikor lefekvés előtt Anya megengette, hogy laptopjáról megnézzen egy mesefilmet, és Párnahajder a billentyűzetet nyomkodva visszahozhatatlanul letörölte a családi fényképeket tartalmazó mappát a számítógépről, betelt a pohár.

– Beszelnünk kell, kisfiam – mondta Anya szomorúan, miközben kikapcsolta a számítógépet. – Aggódom miattad. Az utóbbi időben teljesen kezelhetetlenné váltál. Elképesztő dolgokat művelsz, és mindig azt mondd, hogy nem te voltál. Végére kell járnunk ennek a dolog-

nak. Holnap reggel elviszlek egy pszichológushoz.

Boldi megijedt a pszichológus szó hallatán.

– Anya, tényleg nem én voltam, hanem Párnahajder – árulta el féltett titkát, és elmesélt mindent a párna lakójáról.

– Hát ha így van, nem tűnök meg egy ilyen alakot a házamban. Kiteszem a szűrét párnásztól – közölte Anya határozottan.

– Ne tedd ki, kérlek. Ígérem, hogy nem fog több butaságot művelni.

– Jó – egyezett bele Anya. – De az első alkalommal repülni fog.

És képzeljétek, azóta is megvan a kispárna. S Párnahajder? Ha hiszitek, ha nem, teljesen megjavult, amióta Boldi azt mondta neki, hogy ha így folytatja tovább, elviszi a pszichológushoz.

KISS OTTÓ

Mai rossz- cselekedetek

Egy:
kilögböltem a levest az asztalterítőre.

Kettő:
összefirkáltam a piros filccel,
hogy ne látsszon.

Mai jó- cselekedetek

Egy:
segítettem anyának
összehajtogatni a ruhákat a mosáshoz.

Kettő:
segítettem anyának
új terítőt választani a boltban,
mert a régiből nem jön ki a piros filc.

MÓRA FERENC

Klárika haragosai

Hol volt, hol nem volt, a kiskonyhán túl volt, a nagykonyhán innen volt, volt egyszer egy kislány. Kiskonyha, nagykonyha közt volt az éléskamra, az éléskamrában volt egy

polc, a polc alatt volt egy kisszék, arra ágaskodott a kislány. Nagy karaj kalács-kenyér volt a kezében, azzal csalogatta lefelé a polcra a mézes üveget:

– Gyere le, mézecske, édesítsd meg a Klárika kenyerét! Gyere, édes mézecske, majd meglátod, hogy szeretlek!

Az aransárga mézecske csillogott-villogott az üvegben, de sehogy se akart megindulni. Klárika a narancsos kosárhoz fordult:

– Szállj le egy kicsit, kis kosárcám, szállj le Klárikához! Majd meglátod, milyen könnyűnek érzed magad azután!

A szép piros-sárga narancsok mosolyogva kandikáltak keresztül a kosár fonásán, de nem szálltak le a polcra. Mit volt mit tenni, Klárika a tejfölös bögréhez fordult:

– Gyere le, bögre, mert ha nem, leveszlek!

A tejfölös bögre ijedtében serdült egyet a talpán, s odafordította a fülét Klárika elé:

– Ehol vagyok e, Klárikám!

No le is kapta Klárika olyan sebesen, hogy ráloccsant a tejfölöske a szép piros babos köntőre. Azt se ért rá letörölni, úgy sietett ki a fáskamrába a bögrével, ott aztán úgy belefelejtkezett a kenyérével, hogy majd észre se vette, mikor Gurujj kutya elejbe hemperedett:

– Jó étvágyat, Klárika!

Klárika semmit se szólt, azt is lassan mondta, Gurujj kutya pedig annál türelmetlenebbül verte a földet lompos farkával:

– Adj egy falat tejfölös kenyérkét, Klárika. Majd meglátod, megszolgálom.

De már ezt Klárrika se állhatta szó nélkül. Mérgesen tépázta meg Gurujj kutya fülét:

– Gurulj odább, te telhetetlen, hiszen csak most kaptad be az ebédet!

Gurujj kutya nagyon megszégyellte magát. Lesütött szemmel somfordált ki az ajtón, de visszamorgott a küszöbről:

– Megállj, Klári, megbánod, hogyha Gurujjt megbántod!

Klárrikának azonban kisebb gondja is nagyobb volt annál, hogy Gurujj megsértődött. Nagyban mártogatta az édes tejfölt, ahogy Hamvas cica elébe pöndörödött hízelgő duruzsolással:

– Jaj, Klárrikám, de ennivaló a kezeckéd-ben ez a tejfölös bögre! Hát még ha nekem is hagynál egy kicsit a fenekén!

Klárrika Hamvast is haragosan könyökölte oldalba:

– Eredj egeret fogni, ha éhes vagy! Kiki magának, Hamvas. Én nem kérek a te egerpecsenyédből, te se tátsd a szád az én tejfölmre.

Fújva, prüszkölve kotródott el Hamvas:

– Ezt eszedbe juttatom, kényes Klári, fogadom!

De már akkorra a bóbitás tyúkocska is odaért nagy kárálással. Kipirgált, kapirgált a fűreszporban, de a fél szemével egyre Klárrikára pislogott:

– Ugyan, Klárrika, mikor ejtesz már el egy ici-pici morzsácskát a szegény tyúkocskának?

De már erre igazán megharagudott Klárrika, úgy, hogy a lábával is dobantott:

– Ejnye, de sok szedtevette útonálló! Hess innen, tyúkocska, a magad portájára!

Bóbitás tyúkocská vissza se fordult, úgy elszaladt, de bosszút fogadott a maga módján:

– Kár, kár, kár, kár, kényes Klára, megbánod ezt nemsokára!

Bizony nem bánt Kláríka semmit, bekapta az utolsó falatot is, bedugta az üres bögrét a vágott fa közé, aztán megelégedetten kiült játszani a küszöbre. Tán most is ott játszatna még, ha egyszerre oda nem lép az anyukája.

– Gyere csak, Kláríkám, hátha te meg tudnád mondani, ki járt az éléskamrában? Lába kelt a tejfölös bögrének. Jártadban-keltedben nem találkoztál vele, kislányom?

Kláríka piros lett, mint a pipacs, alig tudott megszólalni:

– Színét se láttam a tejfölnek, anyácskám!

De beszélhetett ő, amit akart, mikor Hamvas cica egyszerre lemiákolt a tetőről:

– Nyalakodó Kláríka, tejfölös a szája!

– Az ám – csapta össze a kezét anyácska –, mitől tejfölös a szád széle, Kláríkám?

Erre a bóbitás tyúkocská is odaszólt a kerítés tetejéről:

– Tejfölös a szája széle, tejfölösebb a köténye!

– Az ám, a szép babos kötő! – csóválta a fejét anyácska. – Hát tán mégis láttad a tejfölös bögrét, Kláríkám?

Kláríka azt akarta mondani, hogy bizony nem látta ő, de egyszerre csak odaugrik ám Gurujj kutya, szalad a fához, a

foga közé veszi a tejfölös bögrét, teszi egyenesen a gazdasszony lábához:

– Nincsen szükség szóra többre, ehol van az üres bögre!

Ha nincs szükség több szóra, nem is mondom tovább. Annyi szent igaz, hogy mikor édesapa, édesanya leültek a vacsorához, Kláríka csak a sarokból nézte a vacsorát. Hamvas meg Gurujj az asztal alatt ropogtatták a csontot, s oda-oda hunyorítottak Kláríkára:

– Nincsen tejföl vacsorára?

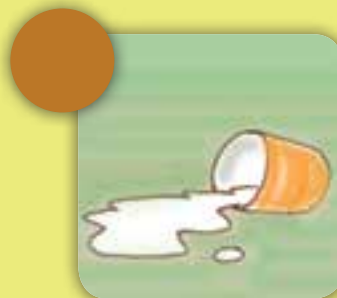
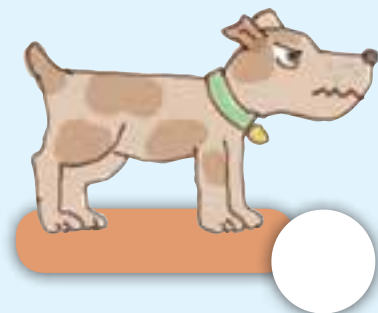
A bóbitás tyúkocská már álmosan bóbiskolt a létrafokán, de azért ő is lekiáltott még egyszer:

– Kár, kár, nyalakodó Klára!

Nem én voltam!

Melyik hibát ki követhette el?
Színezd egyformára az össze-
tartozó képek pöttyeit.

BALEY ENDRE

Téliriadó

Egész reggel morzéogatja szorgosan a fakopáncs, jeges tél jön, dérsisakban bóbítázik a bogáncs.

Kip-kop, kip-kop,
kip-kop, kip-kop,
zakatol a riadó,
másodfokú riasztás van,
nagy pelyhekben hull a hó.

Sziszeg-szuszog, ágat hajlít,
hókeringőt jár a szél,
kip-kop, kip-kop,
bújj el gyorsan,
mert a hó már térdig ér!

Kinek térdig, kinek fülig,
mérgeződik Nyíl, a nyúl,
esne inkább Afrikában,
megtudná ott, ki az úr!

Nyíl, a nyúl fülig süpped a hóba, a többiek elrejtőztek. Megtalálod, melyik fül vagy szarv kihez tartozik?

TÓTH ÁGNES

Szeplős hóember

Údvarunkon hóember áll,
tejfehér a bőre,
úgy látom, hogy ijedten néz
fel a háztetőre.
Füst bodorgatja a haját
öreg kémény felett,
kormos szemmel mustrálgatja
a hópelyhes telet.

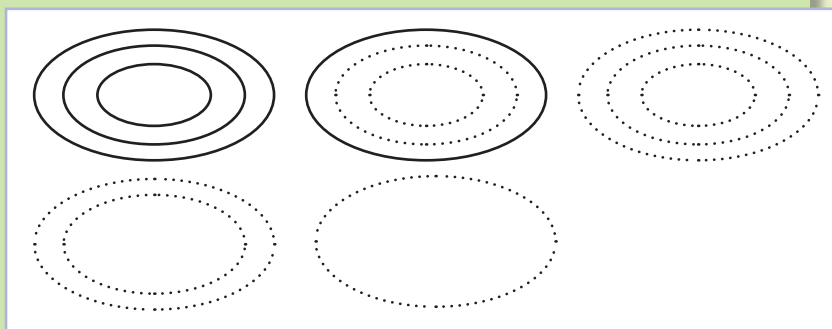
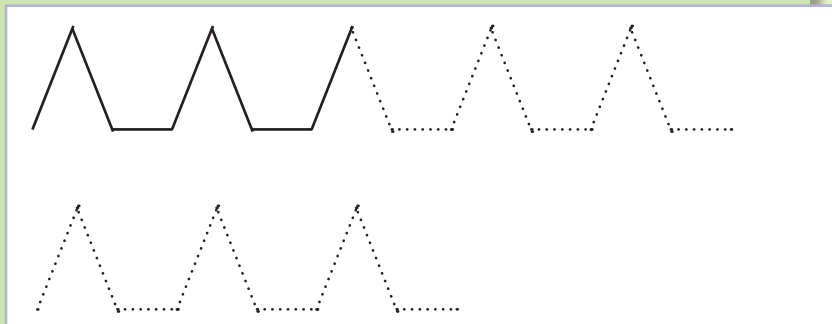
Tüsszög, prüszög, irigykedik
a nagy fehérségre,
s pernyét köpköd pimaszul a
hóember fejére.
Mérgelődik a hóember,
szeplős lett a képe,
ha tehetné, a vén kéményt
ledöntené végre.

Kösd össze
a pontokat,
majd színezd
ki a rajzot.

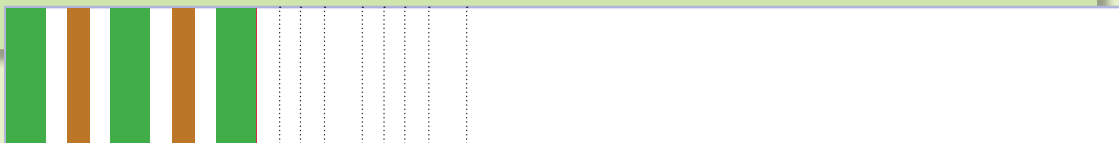
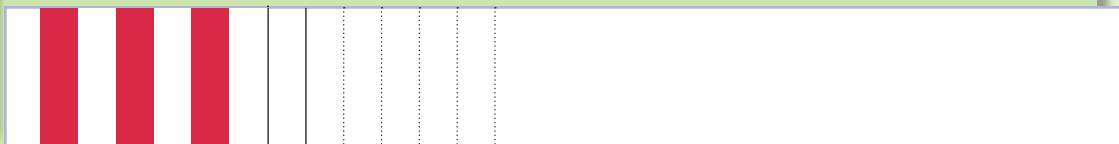
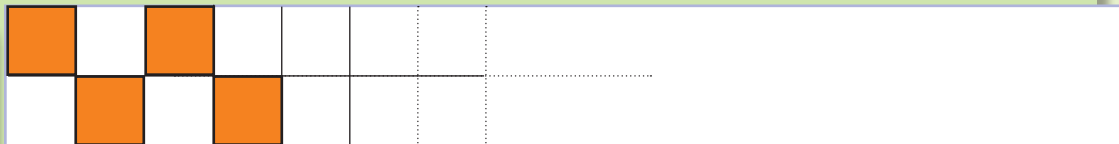

Keresd meg, hol találod ezeket a mintákat a Csipikés rajzon. Folytasd a sort.

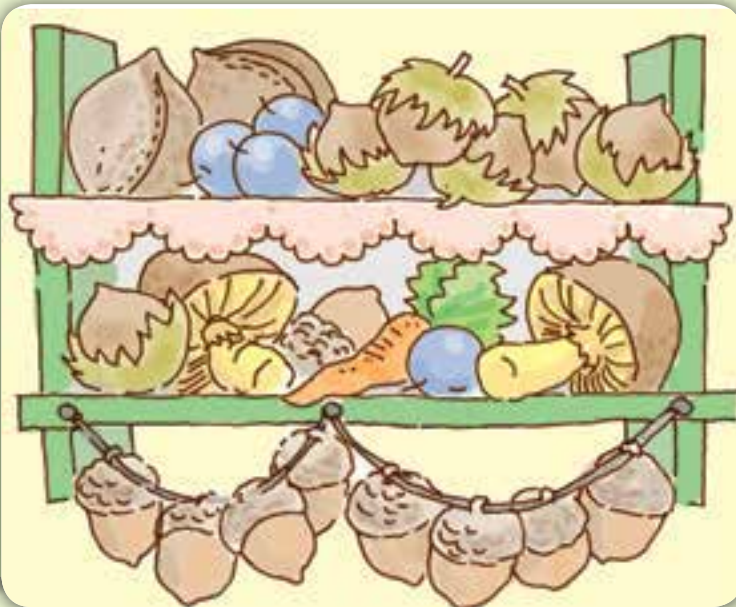
Folytasd Kukucsi takarójának, Csipike nadrágjának és szőnyegének mintáját.

Keresd meg, melyik két kis részlet illik a képbe.

Számold meg, melyik finomságból hány van Tippetupa kamrájában.

Ötlet és rajz: KOVÁCS RÉKA RHEA

Pufika A MÓKAMESTER

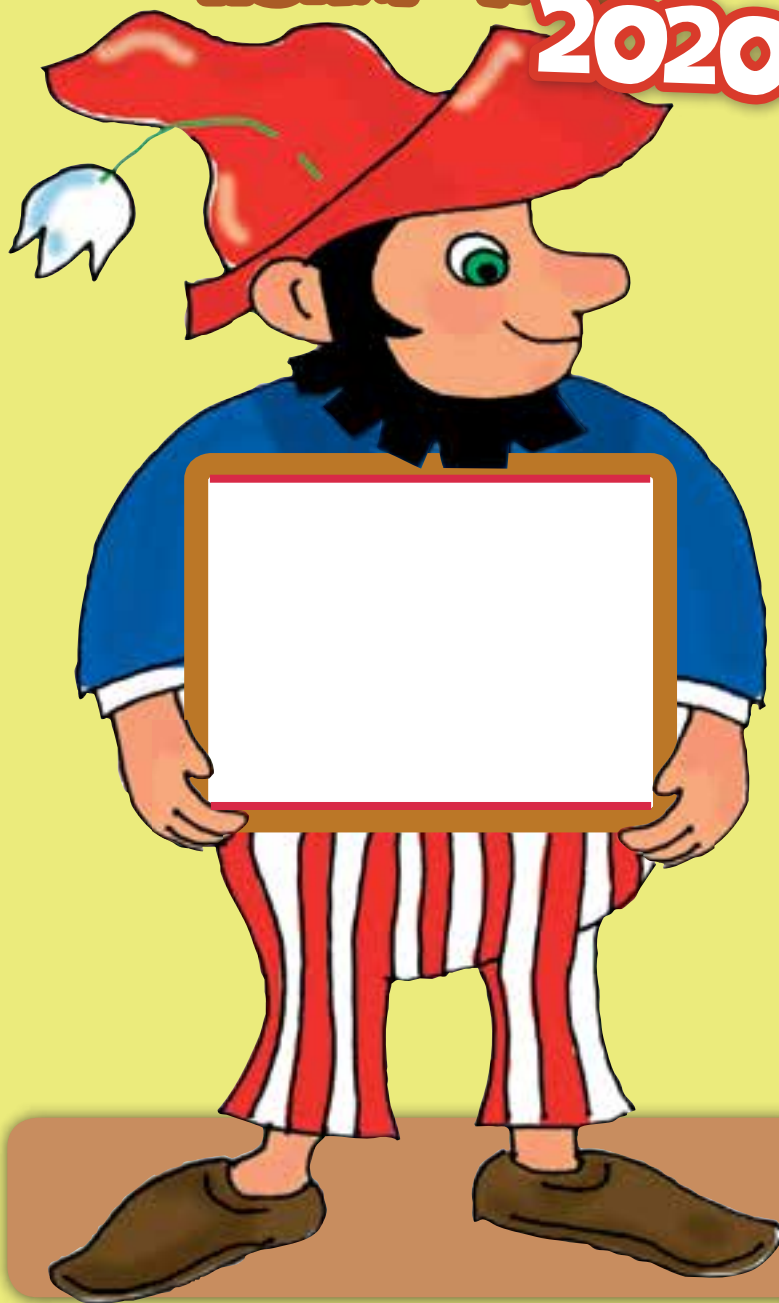

A Szivárvány 40. születésnapjára Csipike-naptárt küldünk minden olvasónknak. Vágd körül a Csipikés képet, hátára ragassz kartont, és fűzz bele szalagot, hogy majd az ágyadhoz akaszthasd. A vastag függőleges vonalak mentén vágd fel három szalagra a hónapos oldalt, majd ragaszd őket egy kb. 57 cm hosszú papírcsíkra. Figyelj a hónapok sorrendjére! Óvatosan metszd be a Csipike kezében levő képkeret szélén a két piros vonalat, és bújtasd be a keretbe a hónapszalagot. Ha elmúlt január, húzd egy kockával fennebb.

CSIPIKE HÓNAP-TÁRA 2020

HÁRS LÁSZLÓ

A világot járt kiscsacsi

Itt látható Füles, a csacsi, amint éppen világgá bujdosik.

Ejnye csak! Még hogy világgá? Világgá bizony! Talán örömeben? Inkább bánatában. A tekintete csupa szomorúság, a két lekonyuló füle csupa nyomorúság, a képe csupa kétségbeesés.

Szegény Füles, ugyan miért búbanatos? Hát csak azért, mert mindegyre gúnyolták, csúfolták, pocskondiázták. Úgy megkeserítették az életét, hogy még legkedvesebb csemegéje, a bogáncs is kifordult a szájából.

Baj, baj, nagy baj! De hát kik tették, hol tették, miért tették? Hát az udvarbéliek tet-

ték, mégpedig az udvaron, no meg az istállóban, és azért tették, mert túl nagynak találták Füles fülét, és csúfnak találták Füles hangját.

– Rőf-rőf, rőfnyi füled van! – rőfögték a disznók.

– I-á!... – felelte Füles, ugyanis azt akarta mondani, hogy ő nem tehet róla.

De beléfojtották a szót.

– Meg-meg, megsiketülünk! – mekegték a kecskék, és a szakállukat rázogatták.

Füles elkocogott, de vesztére tette. A kapirgáló tyúkok közé botlott. Azok hegyes csőrükkel a csülkéhez vágtak, és így kiáltoztak:

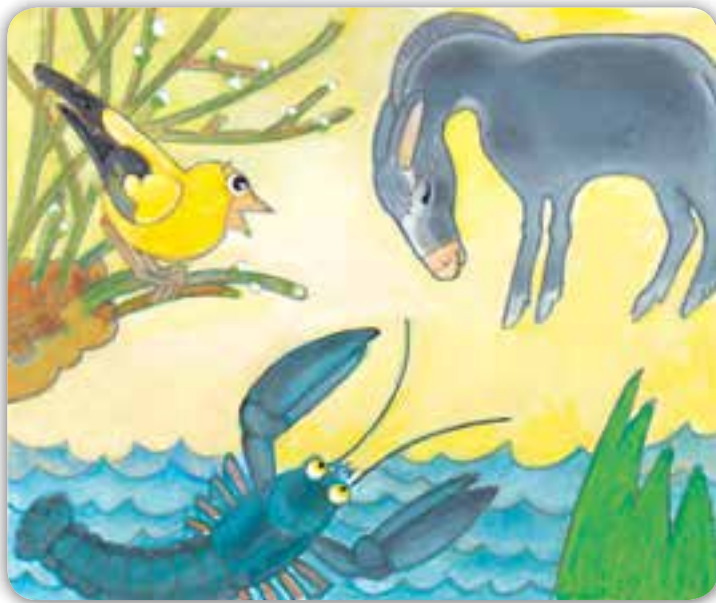
– Kot-kot, kotródj innen, te nagy fülű, borzasztó hangú szörnyeteg!

Akármerre térült, akármerre fordult, mindegyütt csacsifülű számárnak, számárhangu csacsinak csúfolták. Addig-addig, amíg Füles mélységes búbanatában elhatározta, hogy világgá bujdosik, s nem pihen, amíg meg nem szabadul szörnyeteg fülétől, rémséges hangjától.

És csakugyan el is indult világgá.

Amint megy, mendégél hetedhét ország ellen, hát egy kerek erdőbe jut. A tekintete csupa szomorúság, a két lekonyuló füle csupa nyomorúság.

Egyszer csak hallja, hogy gyönyörűségesen énekel valaki a feje fölött.

Feltekint, s egy kis madarat pillant meg a faágon.

– Kérlek, kis madár – esedezett Füles –, taníts meg engem énekelni.

– Jaj, te nagyfülű! – nevetett a kis madár. – Ki hallott olyat, hogy a szamár énekeljen?!

Elröpült a kis madár. Füles tovább-baktatott. Ment, mendegélt világgá, ahogy megfogadta.

Csobogó patak keresztezte az útját. Igen megszomjazott a világgá menetelben, lehajolt, hogy igyék egyet. A vízben egy ollós jószágot pillantott meg.

– Kérlek szépen – esedezett hozzá –, légy oly jó, kurtítsd meg a fülemet az ollóddal.

– Szamár beszéd – felelte a rák –, ki látott már kurta fülű csacsit?

Elúszott a rák. Füles meg baktatott tovább, ment, mendegélt világgá.

– I-á, hi-á, hiába – sóhajtott bánatosan –, sohasem szabadulok már meg szörnyűséges hangomtól, rémséges nagy fülemtől.

Viruló rét zöldellt a fákon túl. Igen megéhezett a világgá menetelben, gyorsan harapott vagy kettőt a jóízű fűből.

Amint ott eddegélt, azt mondta valaki:

– Milyen gyönyörű nagy fül!

Felpillantott, s hát egy nagy fülű szürke csacsi nézett rá. Szakaszott olyan, mint ő.

– I-á! – kiáltott boldogan Füles.

– I-á! – felelte örömmel a másik füles. – Ilyen gyönyörű szamárordítást még sohasem hallottam életemben.

Ott helyben megkérte Füles kezét, azaz patáját, nemsokára megülték a lakodalmukat is.

És az összes vendég úgy találta, hogy még sohasem láttak szebb füleket, még sohasem hallottak gyönyörűségesebb hangot.

És Füles? Boldogan iázott, és büszkén billegette világszép csacsifülét.

NAGY ZSOLT rovata

Kiskertész-kalandok

Gyűjtsünk szelektíven!

Barnabás és Dorottya bosszúsán rontott be az ajtón:

– Nagypapa, nagypapa, valaki a kertünk végébe öntött egy nagy kupac szemetet!

– Megnézzük, mit tehetünk... – válaszolt higgadtan nagypapa.

Nagymamától műanyag kesztyűket kért, vette kis talicskáját, a türelmetlen lurkókat beleültette, így mentek ki az otromba szemétkupachoz. Nagypapának remek ötlete támadt:

– Gyűjtsünk szelektíven! – mondta.

Bár a gyerekek még nem tudták mit jelent ez, már sejtették: nagy kaland lesz! Kesztyűt húztak, és segítettek nagypapának, hogy mihamarabb talicskába kerüljenek az eldobott tárgyak. Nagypapa az eresz alá tolta a telepakolt talicskát, öt nagy kosarat hozott, s magyarázni kezdett:

– A szelektív gyűjtés azt jelenti, hogy különválogatjuk a szemétből azt, amit újra lehet hasznosítani: a papírt, fémet, műanyagot, üveget bezúzzák, beolvasztják, s az így kapott masszából újabb tárgyakat készítenek. Füzetet, tasakot, játékot.

Neki is látott hát a kis csapat, hogy a talicska tartalmát szétválogassa: Dorottya a papírt, Barnabás a műanyagot, kiskertész nagypapa a fémet rakta külön kosárba.

**Segíts te is a szétválogatásban.
Jelöld más-más színnel a papír-,
a fém- és a műanyag hulladékot!**

Már csak az üvegek maradtak, de két kosaruk árválkodott üresen. A gyerekek tanácsstalanok voltak. Már Dorottya is tudott az ujjain számolni, így hát meg is kérdezte:

– Miért hoztál eggyel több kosarat nagypapa?

– Az üzemben külön dolgozzák fel a színes (barna és zöld) s külön a fehér üveget, így ezt ismét szét kell válogatnunk – mondta, s óvatosságra intve unokáit, elkezdtek külön kosárba rakogatni az üvegtárgyakat. Dorottya a zöld, Barnabás a barna üvegeket közös kosárba, Kiskertész nagypapa a fehér üvegeket külön kosárba helyezte.

Az eset még néhányszor megisméltődött, így a kosarak lassan megteltek. A szétválogatott hulladékért a lurkók mókás matricát kaptak a begyűjtőközponttól, s ezzel a szomszéd pajtásuknak, Ábelnek is elhencegtek. Ábel addig kelleetlenül vitte ki a szemetet a kukába, de barátai örömét látva maga is kezdte szétválogatni a szemetet, s egy napon ő is megkapta a hönáhitott jutalommatricát. Bár sosem derült fény arra, ki öntött szemetet nagypapa kertjébe, furcsamód többé nem talált újabb szemétkupacot a kiskertész-csapat, s cimborájukkal, Ábellel már csak azt lesték, vajon akad-e a ház körül újrahasznosítható szemét, amiért újabb matricát kaphatnak.

Lesd meg te is!

**Gyűjtsétek szelektíven a szemetet otthon, az óvodában, az iskolában!
Küldjétek róla fényképet, rajzot!**

Válogasd külön a színes (zöld vagy barna) és a fehér üvegeket. Kösd össze őket a saját kosarukkal.

Ügyes kezek

Fancsali Adélka tanító néni osztálya a székelyudvarhelyi Tamási Áron Gimnáziumban vattakorongból, WC-papír gurigából „gyúrta” a kintinél sokkal „hőállóbb” hóembert.

Nappal vagy éjjel varázslatosabb a havas táj? Botka Ildikó tanító néni diósadi kisdíákjai mindkettőt elkészítették – papírkollázsból.

Hover Judit tanító néni osztálya a kolozsvári Brassai Sámuel Líceumban a nagyváros színes házaira vattakorongból ragasztott hósapkát.

Vattakorongra volt szükségük Nagy Lenke tanító néni ivói diákjainak is a pocakos pingvinek megalkotásához. A kész figurákból aztán mókás-szimmetrikus képet raktak ki.

Színes égen tűzijáték és csillagok sziporkáznak, lent pedig újságpapír-város fényes ablakokkal. Szakács Anikó tanító néni székelyszenterzsébeti kisdíákjainak kollázsa.

Szilágyi-Székely Melinda tanító néni magyarlapádi osztálya a kék hátteret fehér festékbe mártott szívószállal pöttyöztetve havazta be, erre ragasztotta a körformából hajtogatott madárkát csíkos sapkában, repeső szárnyal.

Évszakfa. Fő motívuma a kettőbe hajtott kör, melynek színe az évszakok szerint változik. Alkotója **Szucher Zsuzsa** és **Kovács Júlia** óvó nénik csoportja a marosvásárhelyi Pedagógiai Líceum Gyakorló Óvodájából.

Fehér, de nem hócsiga. **Fodor Emőke** és **Juhos Helga** tanító nénik szamosújvári előkészítősei színes magokkal díszítették a sógyurma csigaházat.

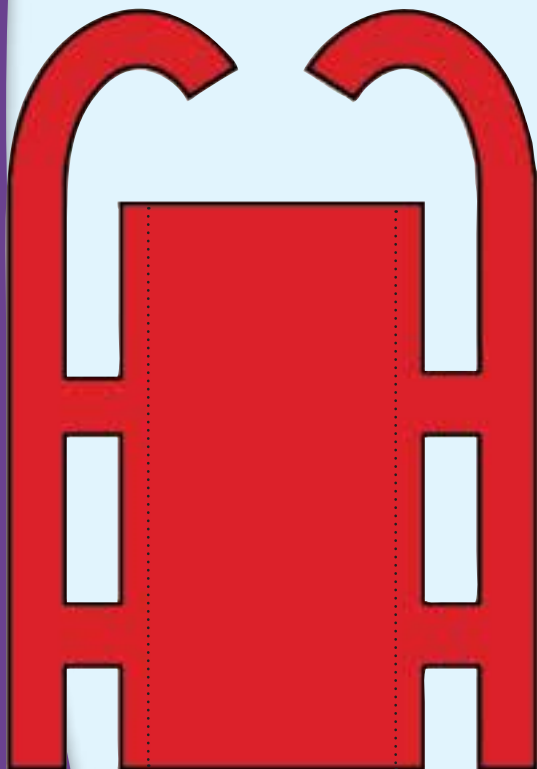
Bartha Orsolya Réka tanítónő kendi kisdiákjainak kollázs-hóemberét a legkisebbek is elkészíthetik, és kedvük szerint „öltöztethetik”.

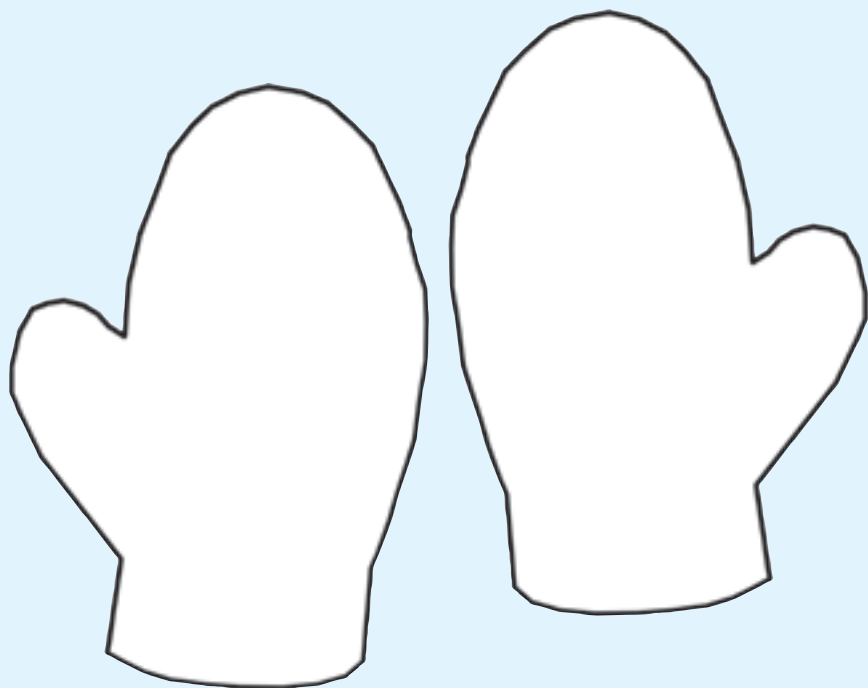
Társasjáték a hosszú téli estékre. **Reich Annamária** tanító néni tavalyi negyedikesei a szatmárnémeti II. Rákóczi Ferenc Iskolában kettőnként kartonra ragasztották Napsugár-bélyegeiket. A mesterség-dominóval az előkészítősek is vígan játszanak.

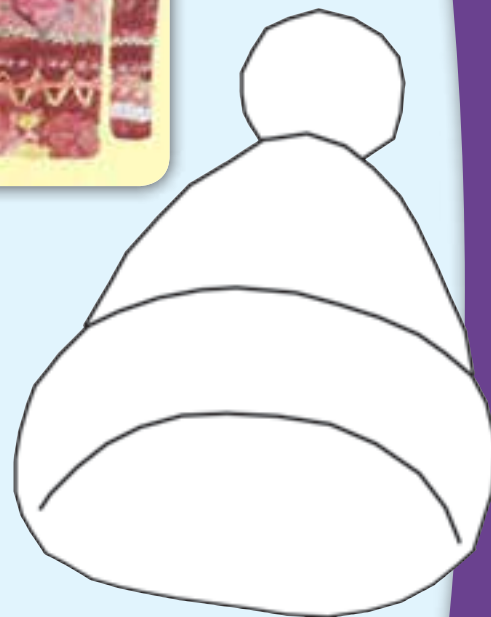
Készítsd el Nagy Lenke tanító néni ivói osztályának szánkóját.

Ragassz rajzlapot a tulsó oldalra, vágd körül a szánkót és a két gyereket, majd a szaggatott vonalak mentén hajtogasd meg. Egy pötty ragasztóval ültesd a lurkókat a szánkóra. Köss fonalat is rá, hogy legyen mivel húzni.

Tervezz sapkát, kesztyűt, pulóvert,
akárcsak **Szilágyi-Székely Melinda**
magyarlapádi és **Fejér Ágota zabolai**
tanító nénik kisdiákjai.
Vágd ki a csíkokat, és színezd ki
velük a szabásmintákat.

Szárnybontó

Kedves Szivárvány!

Köszönjük azt, hogy egész évben elküldtél a Szivárványokat, és ezért hálából mi is adunk egy Szivárványt, amit saját kezűleg készítettünk neked.

A II. B osztály

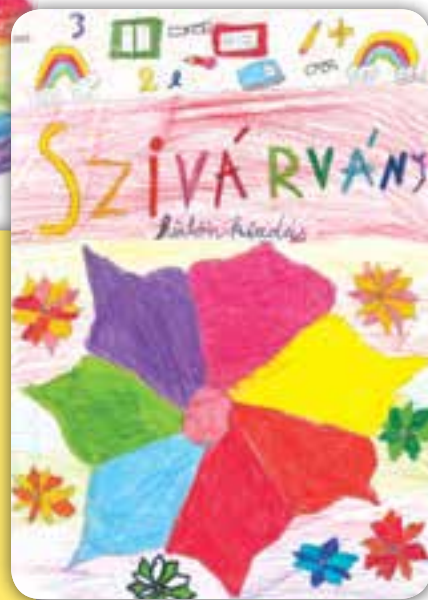
Egész évben olvastalak, és nagyon tetszettek a versek, mesék, és ami a legjobban tetszett, az a Pufika volt. Remélem, hogy jövőre is ilyen izgalmas és színes leszél.

Madarász Maya

Kis Márton Márk,
Sepsiszentgyörgy

Sárosi Melinda
tanító néni osztálya
a szatmárnémeti
Kölcsey Ferenc
Főgimnáziumban
elkészítette a saját
Szivárvány
különkiadását.
Íme a címlapja és
néhány írás belőle.

Volt egy család: anya, apa és Peti. Azt mondta egyszer Peti:

– Jaj, ezt én már unom, hogy folyton azt kell csinálnom, amit a felnőttek mondanak. Túl sok a szabály. Mindig azt mondja anya, hogy pakoljak be, fürödjek meg, mossak fogat. Hm... Ó, igen, tudom már. Megmondom anyának és apának, hogy felnőtt akarok lenni, ne mondják mindig azt, hogy feküdjek le, mossak fogat, és azt, hogy fürödjek meg.

Attól a naptól kezdve folyton jót, elégségest, sőt elégtelent kapott, és ráadásul úgy büzlött, mint egy szamár. Megtanulta, hogy a felnőtteknek nincs kevesebb dolguk, mint a gyerekeknek, csak ők már maguktól tudják, mit kell csinálni.

Nagy Regina

**Dobos
Levente,
Csíkkozmás**

**Sólyom Anna,
Szilágykraszna**

Január jön széleseben,
Február már ráérősen.
Március jön, hóvirágok,
Április vár reátok!
Május a tavasz vége,
Itt van a június végre!
Július a tenger apja,
Augusztus a meleg anyja.
Szeptemberben iskola,
Október a szüret kora.
November már hideg kissé,
Decemberben az év véget ér.

**Turos Anna,
Marosvásárhely**

**Berek Dávid
Szilárd,
Szilágysomlyó**

**Tomsa Enikő tanító néni málnás-
fürdői osztályának téli versei:**

Itt a tél, jaj, de jó,
pilinkézik most a hó,
szánkózni csuda jó,
repül a szánkó, milyen jó!

Dima Ünige Ivett

Itt van a hó,
jaj, de jó, jaj, de jó,
gyertek szánkózni, mert jó!
Itt van a hó, a hó,
jégen korcsolyázni jó!

Pál Roland

Esik a hó, szánkózni jó!
Esik a hó, jaj, de jó!
Kisgyerekek öröme,
Hóemberek kedvére.
Hóangyalkák, kicsik, nagyok,
Mind várjuk a havat s fagyot.

Málnási Vince

Csipike postája

Hozzon az új év sok-sok játékot, mesét, vidámságot nektek, nekem pedig annyi levelet töletek, ahány hópihe hullt ma reggel a kalapomra. Lássuk, kiktől kaptam novemberben rajzot, verset, kézimunkát, osztályképet:

Popa Kolea, Kolozsvár; **Barabás Tamás**, Marossárpatak; **Zabán Dóra Etelke és Klára Anna**, Kiszántó; **Sólyom Sára és Anna**, Kraszna; **Nagy Noémi Alexa**, **Dávid Olivér Márk**, **Kusztos Lilla**, **Porkoláb Karola Brigitta**, **Barta Zsolna**, Marosvásárhely; **Bakó-Fazakas Luca**, Kézdivásárhely; **Mike Melánia**, Szilágycseh; **Erdődi Emma**, Zilah; **Mike Renáta Emília**, **Dózsa Balázs**, Diósd; a **tordai Jósika Miklós Líceum Óvodája**; a **kézdivásárhelyi Manócska Napközi**; a **kolozsvári Bambi Óvoda**, a **Babszem Jankó Óvoda Méhecske csoportja**; a **marosvásárhelyi T. Vladimirescu Iskola előkészítő C**; a **sepsiszentgyörgyi Váradi József Iskola előkészítő E**; a **brassói Áprily Lajos Főgimnázium I. osztálya**; a **szilagybagosi előkészítő és I.**; a **lövetei II.**; a **hármásfalusi előkészítő és I.**; a **tekerőpataki I.**; a **zabolai**, a **szilágycsehi**, az **árpádi előkészítő osztály**; **tordaharasztonsi**, **magyarlapádi**, **diósadi**, **bogdándi olvasóink**.

● **Mezőfényen** az óvoda és az iskola is Szivárványtól, Napsugártól fényes. **Várkuti Ilona**, **Lakatos Grete** és **Martin Noémi** óvó nénik csoportjai itt még tavalyi bélyeggyűjteményüket mutatják büszkén, de azóta már szépen kerekedik az idei sorozat is.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

KÉSZÜLT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

● **Kuzsma Andrea és Braun Orsolya óvó nénik** nagycsoportja a **nagyvárad**i Szent László Római Katolikus Óvodában nemcsak a Magyar Népmese Napján, hanem minden hétköznapon mesével kel, mesével fekszik.

● **A marosvásárhelyi R. Gu-**ga Iskolában **Nagy Margit tanító néni** osztályában is meséken át vezet az út a valóságba. Tizenkét fejű sárkányukat nemcsak legyőzték, hanem meg is szelídítették.

● **Kincsként gyűjtik, őrzik és kézzől kézre adva olvas-**sák a meséskönyveket **Bíró Annamária tanító néni tekerőpataki** kisdiákjai is.

● **Marosszentkirályi** olvasóink is érdeklődve várják a Szivárványt. **Sárosi Izabella elsősei-**nek és **Fekete Ildikó előkészítő osztályának** szivárványos lesz a kedve, amikor megérkezik hozzájuk gyermeklapunk.

Címlap:

**ÁRKOSI ISTVÁN,
DEÁK FERENC,
BAK SÁRA**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XLI. évfolyam, 431. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér. Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva. **Megrendelhető a szerkesztőség címén:** 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. E-mail: naps.ziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001 **A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk:** Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike- képtár

Kusztos Lilla, Marosvásárhely

Bándi Brigitta,
Szatmárnémeti

Kocsis Zselyke,
Szilágysomlyó

Zágoni Erik Dávid, Dés

Vincze Márta, Kolozsvár

Raffai Viktória
Vivien,
Hármasfalu

Péterfy Csaba,
Szilágycseh

Ára 4 LEJ

